

מ"ת 20/13611- ישראלי רוח נגד מדינת ישראל

בית המשפט ל深交ורה מחוז מרכז פתח תקווה

מ"ת 20-03-13611 מדינת ישראל נ' רוח(עצור/אסיר בפיקוח)

בפני כבוד השופט בכירה אטליה וישקין
מבקשים ישראל רוח (עצור/אסיר בפיקוח)
נגד מדינת ישראל
משיבים החלטה

בפני בקשה לעיון חוזר בתנאי מעצר.

ה המבקש עוטר להוספת מפקחת נוספת - הגב' רותי מימון, המבקש לאפשר לו לצאת מביתו עד למרחק של 300 מ' לצורך ביצוע פעילות גופנית וכן להורות על הסרת האיזוק האלקטרוני והוספת חלונות התאזרחות ארוכים מלאה שכבר אושרו!

אשר לבקשת להוספת ערבה, המזכיר במפקחת אשר בעבר הרשעה בגין אי קיום צו של בית משפט, בחקירהה בבית המשפט צינה בתחילת המפקחת כי בחיים לא הייתה לה הרשעה וזה לה הפעם הראונה בבית המשפט, ורק לאחר שצינה בפנייה מהות העבירה "זכרה" כי אכן הורשעה בעבר.

המפקחת הוזהרה בדבר חובתה לומראמת, ולמעשה הגיבה באופן שברור כי מטרתה לזרות חול בעיניו בהמ"ש.

מפקחת אמרה להיות שליחה של בית המשפט ולהוות גורם אשר ניתן לו אמון שימלא את שליחותו, מצאת כי לאור האמור לעיל לא ניתן בה אמון ועל כן אני דוחה את הבקשה לאשרה כמפקחת נוספת.

ה המבקש הורשה בהחלטה קודמת של כב' הש' וקסמן לצאת להתאזרחות שבועית למרחק של 50 מ', עתה המבקש להגדיל המרחק ל- 300 מ', כמו כן המבקש להוסיף חלונות ולבטל האיזוק האלקטרוני לחלווטין. לא מצאת מקום להיעתר לבקשתה.

כפי שנקבע בבש"פ 15/8144 מדינת ישראל נ' מנעם סעdon מפי כב' השופט דנציגר:

"חוק פיקוח אלקטרוני על עצור ועל אסיר משוחרר על תנאי (תיקוני חקיקה), התשע"ה-2014, אשר נכנס לתוקפו ביום 16.6.2015 ונוסף סימן ג1 לחוק המעצרים, שינה את מהותו המשפטי של השימוש באיזוק אלקטרוני ואת הכללים החלים עליו. בתוך כך נקבע כי הפיקוח האלקטרוני על עצורים לאחר הגשת כתב אישום לא יחשב עוד כחלופת מעצר לפי סעיף 21(ב)(1) לחוק המעצרים, אלא למעצר זה פקטו, שנעשה בדרך

של פיקוח אלקטרוני. על שנייה זה נאמר לאחרונה על ידי בית משפט זה (השופט י' עמית) כי אין מדובר בשינוי טרמינולוגי גרידא אלא בשינוי תפיסתי של ממש [ראו: בש"פ 4658/15 פישר נ' מדינת ישראל, [פורסם בנבו] פסקה 13 (9.7.2015)]. בית משפט זה עמד על כך שחשיבותה של קביעה זו נועצה בהגדרת מעמדו המשפטי של המFOX כעוזר עד תום ההליכים, ולא כמו ששוחרר לחלופת מעוצר בתנאים מגבלים הכולת גם פיקוח אלקטרוני, כפי שהיא נהוג בעבר [ראו: בש"פ 5285/15 מדינת ישראל נ' פלוני, [פורסם בנבו] פסקה 11 (10.8.2015) (להלן: עניין פלוני)].

זההנו אין מדובר באדם ששוחרר לחלופת מעוצר בתנאי מעוצר, אלא בעוזר הנמצא במעוצר המתקיים בתנאים אחרים, לעניין זה יש אף השלכה לעניין פתיחת חלונות ושינוי תנאי מעוצר.

כפי שנקבע ע"י כב' הש' מזוז בבש"פ 7659/17 פלוני נ' מדינת ישראל:

" כאמור, מי שנעозר בפיקוח אלקטרוני הוא בוגדר עוזר, ולא בוגדר משוחרר בעורובה (חלופת מעוצר), ומוסטאטוס נורמלי זה גם נגזרות זכויותיו והמגבלות החולות עליו. אין מדובר בסיטואציות ביןיהם בין מעוצר לשחרור בעורובה אלא מדובר במעוצר המתבצע בתנאים אחרים - לא מאחורי סORG וברית אלא במקום אחר שקבע בית המשפט, ותחת פיקוח אלקטרוני ותנאים מגבלים שנקבעו לבינו, חלק פיקוח של סוחרים וחומות הכללא. לסתואטים המשפטים של מי שננתן בתנאי פיקוח אלקטרוני כעוזר יש השלכות בהיבטים שונים (כגון לעניין תוכאות הפרה של תנאי הפיקוח האלקטרוני), לרבות בהיבט הנוגע לענייננו של "חלונות פיקוח".

ובהמשך דבריו: "העורר מצוי במעוצר בפיקוח אלקטרוני. כאמור, אין מדובר בחלופת מעוצר אלא במעוצר, אך אם אינו מבוצע מאחורי סORG וברית, ו"מוסטאטוס נורמלי זה גם נגזרות זכויותיו והמגבלות החולות עליו".

לפיך בחינת בקשה לשינוי תנאי מעוצר של אדם הנמצא באיזוק אלקטרוני איננה זהה לבחינה בבקשת אדם הנמצא בחלופת מעוצר.

וכדברי הש' מזוז בבש"פ 7659/17 הנ"ל:

"הנחה היסוד היא כי במקרים בהם נקבע מעוצר בפיקוח אלקטרוני, המסוכנות הנשקפת מן הנאשם נמוכה וחלופת מעוצר אינה נותנת מענה למסוכנות זו, וכך, היה מקום לעצרו מאחורי סORG וברית".

לפיך, איזון האינטרסים מקום בו הנאשם מצוי במעוצר בפיקוח אלקטרוני אינו זהה לזה הנערך מקום בו הנאשם מצוי בחלופת מעוצר".

יש לציין כי גם כאשר אדם נמצא בחלופת מעוצר, בבקשת לשינוי תנאים איננה מתתקבלת באופן תמידי ולבחון האם קיימים שינויי נסיבות המצדיק זאת.

וكل וחומר כאשר מדובר באדם הנמצא במעוצר באיזוק אלקטרוני.

ראשית על המבוקש להסיר מעל האיזוק האלקטרוני להוכיח כי רמת מסוכנותו פחתה.

כפי שນפסק בע"פ 15/1596 פלוני נ' מדינת ישראל, מפי כב' השופט מינץ:

"כליל, על המבוקש הסרת תנאי האיזוק האלקטרוני מוטל הנTEL להצביע על פיחות במידה מסוימת הנש��ת ממנו עד כי מתאיין הצורך באמצעות פיקוח זה."

הմבוקש לא טען או נימק כי מסוכנותו פחתה בכך שהוא מצדיקה הקלה נוספת בתנאי הפיקוח.

אשר לטעוד הרפוא שhonech בפני ובו מלאץ הרופא על הגדרת המרחק ל-300 מ'.

בתיק בinalgלי השונים, הוגשו מסמכים רפואיים אולם בשלב זה צר לי לקבוע כי הנאשם עצמו עשה שימוש לרעה במצבו הרפואי, מחד טוען לביעור רפואיות אשר אין אפשרות השימוש בתנאי מצער ומצדיות הקלות ומайдך טוען כי אין מניעה רפואית להשתתו בעבודות שירות.

יתירה מכך, הנאשם מספר כי נדרש לדיאליזה, אולם משנדרש ע"י ביהם"ש להסביר מתי בדיק מבצע דיאליזה, ענה כי מדובר בהצעה בלבד של רפואי ואילו הוא סירב להצעה זו שהושמעו לפני 3 חודשים...

עוד נמצאנו למדים מפי הנאשם עצמו כי עבר להתקפות הקורונה עבד בצורה מסודרת כמעט לילדים חריגים ועד לפניו שנה חצי עבד כמכונאי אף החזק עסק פרטני.

התנהגותו המニアוטיבית של המבוקש בסוגיית מצבו הרפואי אינה מצדיקה שינוי בתנאים ומכל מקום פעילות גופנית ראהה למצבו ניתן לבצע אף בין כותלי הבית ואף במסגרת 50 המ' שאושרו לו.

לדבריו ב"כ המבוקש בתיק קיימ הסדר טיעון לפי הצדדים יתארו לעונש של ע"ש.

המדובר בהסדר שטרם הוצג בפני ביהם"ש.

בעניינו של הנאשם קבוע דיון בתיק העיקרי ליום 15.9.20, מטיב הדברים אין ביהם"ש באירועים עתידיים ובהסדר טיעון שלמעשה טרם הוכרז וטרם הוצג בפני המותב שיישב בדיון.

אין מדובר בזמן רב לנוכח הנ"ל ולא מצאת בנסיבות אלו מקום להיעתר לבקשה.

סוף דבר -

לאחר שבחןתי את הבקשה ותגובה המשיבה, הבקשה על כל חלקיה נדחתת.

ניתנה היום, ג' אלול תש"פ, 23 אוגוסט 2020, בהעדך

הצדדים.

עמוד 3

